

73 Tdr. Land; men af disse 73 Tdr. Land faar Staten i Virkeligheden ikke mere end 28 $\frac{1}{2}$ Tdr., thi paa de 44 Tdr. Land, denne Trefant nemlig, der ligger yderst ude ved Brudefjengsmarken i den nordre Ende af Nørrefælled, kommer der til at hvile den Servitut, at den kun maa bruges til militært Djemed, til Statsbygninger og Eskercits; men denne lille Trefant bliver saa afstaaren, saaledes som den kommer til at ligge der, indkneben og ombygget paa alle Sider, at Staten næppe faar ret stor Interesse af at have Ejendomsret over et Stykke Jord, som den ingen Brug har for. Jeg ser ikke, hvad Staten skal bruge det til. Jeg hører nu nævne den Jde, at man kan lægge en Slags medicinsk Anstalt der, men paa Realisationen af denne Jde tror jeg ikke. Nej Forholdet bliver det, at denne Trefant, disse 44 Tdr. Land, som overgives til Staten, skulle ligge hen som en Friluftsplads for Kjøbenhavnerne; men lad mig sige, at det er ikke Statens Sag, at staffe Kjøbenhavnerne en Friluftsplads, det maa være Kommunens Sag. Kommunen har 200 Tdr. Land; der kan den lægge en fri Plads ud, for saa vidt den ønsker det, og ønsker den det ikke, saa kan den lade det være. Staten har ingen som helst Forpligtelse i saa Henseende. Disse 44 Tdr. Land burde vi altsaa i Virkeligheden sætte over paa Kommunens Konto; men derfra skal jeg afholde mig. Jeg gaar altsaa ud fra, at Staten faar de 73 og Kommunen de 198 Tdr. Land, og saa faar Staten desuden en Del Jorder, som det ikke er mig klart, om den forhen har nogen som helst Brugsret til, eller om det er fuldstændig fri Ejendom, som Kjøbenhavn her skal afgive; om alt dette findes der ingen Oplysning, derom saa vi intet at vide. Disse Grunde langt ude ved Besterfælled, 8 $\frac{1}{2}$ Tdr. Land, paa Ryvangen og Vognmandsmarken 106 Tdr. Land og paa Kristianshavn allerhyderst ude ved Strickers Batteri 100 Tdr. Land, disse 214 Tdr. Land ere Markjorder, der ligge langt udenfor Byen, og dem kan man paa ingen Maade stille sammen med Fællederne, hvad Værdien angaar. Men hvordan skulle vi saa kunne gøre dette op og saa et nogenlunde Støn over, hvem der har størst, eller hvem der har mindst Fortjeneste? Værdiansættelse have vi ingen af; Kommissionen mener, at der er ikke Spor af Grund til at have saadanne Ansættelser her. En Forudsætning maa man imidlertid have at gaa ud fra, og saa vil jeg da tage den Forudsætning, at de byre Grunde inde paa Fællederne ere mindst fire Gange saa meget værd som Grundene ude paa Kristians-

havns Fælled eller ved Tuborg. Det vil vel ingen nægte, at de ere fire Gange saa meget værd, og saa have vi en Værdimaaler, saa kunne vi gøre en Beregning. Naar man saa gør Beregningen, ser man, at Kommunens Fordel ved Handelen forholder sig til Statens Fordel som 8 til 7. Det vil altsaa sige efter denne Beregning, at naar Kommunen tjener 8 Kr. tjener Staten 7, eller naar Kommunen tjener 8 Mill., tjener Staten 7 Mill. Kr. Naa, jeg vil sige, at dette kunde til Nød have gaaet an, hvis der ikke havde været et Par andre meget væsentlige Ting i Vejen. Jeg vilde ikke være utilbøjelig til at dele Fællederne, saaledes at Kjøbenhavn fik Halvdelen af Værdien og Staten den anden Halvdel, til Trods for at derved vilde Kjøbenhavn have en overordentlig stor Fordel frem for Staten, da Statens Brugsret er meget mere værd end Kjøhavns Ejendomsret. Saa vidt kunde jeg imidlertid strække mig. Men selv om jeg gaar ud fra dette, at Staten fik alle sine Grunde til fri Ejendomsret, ligesom Kommunen faar sine, se vi dog, at Kommunen tjener 8 Mill., medens Staten tjener 7 Mill. Men der kommer nu det til, som jeg omtalte, at medens Kommunen faar sine store, værdifulde Byggegrunde hvidt og frit, fri for alle Behæftelser, faar Staten i Virkeligheden ikke meget mere Ret over de ny, den faar, end vi nu have over Fællederne. For mig er det temmelig ligegyldigt, om vi kalde det Brugsret eller Ejendomsret, naar det indskrænkes i en saa utilbørlig Grad, som man her foreslaar at indskrænke Retten over de Grunde, Staten skal have. Hvad maa vi nemlig bruge de Grunde til, de 214 Tdr. Land, som ligge til Dels ude paa Kristianshavns Fælled og til Dels ude omtrent ved Tuborg? Dem maa vi bruge til Statsbygninger og offentlige Bygninger og til Soldaternes Eskercits. Nu forekommer det mig dog, at vi snart ere ved at faa temmelig store Arealer til Eskercits. Her anstafte vi nu en hel Masse ny, og i Forvejen have vi købt 300 Tønder Land ude ved Balby, som ogsaa skulle bruges til Exercits, og vi have de gamle Fællede ude paa Amager. Jeg synes derfor, at over for den Smule Hær, vi have, bliver det temmelig store Arealer, der skulle udlægges til Eskercits. Det kunde vel tænkes, at naar en Tid er gaaet, fandt vi, at disse Jorder ude ved Tuborg ikke egnede sig dertil. Men flytte vi bort derfra, lade vi være at eskercere paa dem, have vi ingen Brug for dem, og saa ere vi nødt til at sælge dem til Kommunen til, hvad den vil give for dem. Vi kunne nemlig ikke sælge dem til andre